“ બ અવને તઆલા ”

દરીયાયે ગમ.

માતમે મોહર્રમ.

[illegible]

મીર સૈયદઅલી બીન સૈયદ અમીરઅલી,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

છપાવાનું ઠેકાણું

“જૈન વિજય” પ્રેસ ચૌટાના પુલ ઉપર **સુરત.**

સને ૧૯૧૪ ઇસવી. સને ૧૩૩૨ હીજરી.

આવૃત્તી ૨ જી. નકલ ૨૦૦૦

કીમત રૂ. ૦-૪-૦

દરીયાયે ગમ,

ઉર્ફે

માતમે મોહર્રમ.

દીબાચો.

ઇમામોની મોહબ્બતમાં પોતાનો જાન અને માલ ફીદા કરનારા ઇસલામી ભાઇયો હર સાલ મ.હે મોહર્રમમાં માતમની મજલીસો કરે છે, અને હરેક રીતે સવાબ પહોંચાવવા:ની કોશીશ કરે છે. કેટ-લાક ભાઇઓ ઇમામોની તવારીખ માટે ઘણી ખાહેશ દેખાડી વાર-વાર માંગણી કરતા હોવાથી, તેમની ખાહેશ પુરી પડે એવા હેતુથી અમારા તરફથી **જીકરૂશ શહાદતેન**, છપાવવામાં આવેલી છે, પરંતુ મોહર્રમમાં મેલ, અને ગીરોહ વાળાઓ જે માતમો, જોગીનામા, વાચેલા, નૌહા, વિગેરે પઢે છે, તેવી કિતાબો ગુજરાતીમાં થોડી છપાઇ છે. પરંતુ તે જોઇએ તેવી ઉપયોગી નથી, અને તેથી અમારા કદરદાન ઘરાકોની એવી કિતાબ માટે ઘણી માંગણીઓ થતી હોવાથી

તેમની મરજીને અનુસરીને અમે આ કિતાબ છપાવેલી તેની બધી નકલો વેચાઇ ગઇ છે, તેથી એમાં સુધારો વધારો કરી બીજીવાર છપાવી છે, એમાં વખણાંતા ઉસ્તાદોની ચીજો દાખલ કરવામાં આવી છે. જેથી અમારી આ કિતાબ પણ અમારી બીજી કિતાબોની પેઠે અમરા ધરાકોને પસંદ પડી છે.

આ કિતાબનો ઉઠાવ બરાબર થવાથી બીજી પણ એવી કિતાબ તુરાને કરબલા નામની અગે છપાવી છે.

આ રિસાલામાં કોઇને ભુલ નજર આવે, તો તે દરગુજર કરશો, એવી મારી વિનંતી છે.

અમોએ ઇસલામી બાબતો ઉપર આજ સુધીમાં ઘણી કિતાબો છપાવી બહાર પાડી છે, અને તે દીનદાર ભાઇઓમા ઘણી પસદ આવવાથી એવી ઉપયોગી કિતાબો છપાવવાનો અમારો પ્રયત્ન જારી છે, ખુદાવંદ કરીમ અમારા ઇસલામી ભાઇઓને એવી કિતાબો ખરીદવાની હિદાયત નસીબ કરે. આમીન. સુમ્મા આમીન.

બીલીમોરા
દેગડી સ્ટ્રીટ.

લી૦ દુઆગો.
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

દરીયાએ ગમ.

ઉર્ફે

માતમે મોહર્રમ.

૭૮૬.

રિવાયત.—૧

હમ્દે ખાલિકો નાઅતે પયંબર,
સીફતે અસહાબ પેહલે બયાં કર.
સબકો લાજીમ હે સલવાત પરહના,
દમ બદમ દીલસે આલે નબી પર.
શાહને ઉમ્મતકી બખશીશકે બાએસ,
દે દીયે સરકો રાહે ખુદા પર.
કરબલામેં શહાદતકો પાયે,
માલો જાન અપના હકપે ફીદા કર.
ગમસે હજરતકે કોનો મકાં હે,
અશ્ક રેજાં હમેશા મુકર્રર.
હમને ગમમેં શહે કરબલાકે.
ખાક તન પર લગાયે હેં અકસર.
બનકે જોગી ચલે કરબલાકો,

ગમકી કૃપની વ સેલી પેહન કર.
રોઝે શબ યે સદા હે હમારા.
હોં દુરૂદ હકકે આલે અબા પર,
હે તમન્નાયે દીલ અપની ખુરશીદ.
હશ્રમેં હો શફાઅત મોયસ્સર,

રિવાયત—૨.

હો નાઅત ઉંસસે તેરી અય અહમદ, હકકા પયગંબર
તુહી તો હે,
હમેં ન દોજખકા કુછભી હે ડર, શફીએ મેહશર તુહી તો હે.
વલી કુતુબ ગૌસ ઓર પયંબર, તેરે હેં તાબે અય દીલે
અખતર,
નુજુલ લવલાક હેગા તુજપર, કુલકા રહબર તુહી તો હે.
ખલીલ કોઇ કોઇ જબીહ હે, કલીમ કોઇ હે અય મોહંમદ,
હે રૂતબા તેરા અજબ નીરાલા મોહીએ દાવર તુહી તો હે.
ફલકપે રબને બુલાયા તુમકો દીખાયા અપના જમાલે અનવર.
દેખ વોહ તુજકો કહા યે ખુશ હો સભોંકા સરવર તુહી તો હે.
હો વરફ જરરાસે કબ મેહરમાં, હેં મુસ્તમલ તુઝસે જાતે
સુબહાં,
અઝીજે રહમાં પ્યારે યજદાં, ખુદાકા દીલબર તુહી તો હે,

સલામ—૩.

ખીદમતમેં મોમીનોંકી હમારા સલામ હે,
દીલસે જો તાએ હઝરતે ખયરૂલ અનામ હે.
દીને મોહંમદીસે જો મુનકર ફીરાયે સર,
લાઅનત ખુદાકી ઉસપે સદા સુબ્હો શામ હે.
રાહે ખુદામેં સરકો જો અપને ફીદા કીયા,
દોજખ કસમ ખુદાકી બસ ઉસપર હરામ હે.
યે સંગ દીલ વોહ કયસે લઇં હાયે પુર જફા,
મારે ઉસે જો દોનોં જહાંકા ઇમામ હે.
આલે નબીને રાહમે મવલાકે સર દીયા,
આશીક હેં જોકે સચ્ચે યેહી ઉનકા કામ હે.
રહમાંકો ઇસ શેઅરકે બદલેમેં મોહંમદ,
કોસરકા જામ હશ્રમેં દેના ગુલામ હે.

સલામ—૪.

ઉશ્શાક મુસફીરોંકો હમારા સલામ હે,
અસગાર અકબરોંકો હમારા સલામ હે.
જોગી જલાલી શીદી જો આયેહેં અબ યહાં,
ઉન જુમલા હાદીયોંકો હમારા સલામ હે.
ઓર સામેઇ આયે જો ઇસજા હેં શૌકસે.
ઉન સારે શાયેકોંકો હમારા સલામ હે.
ઓર આયેહેં જો સાહેબે ઇલમો હુનર યહાં,

ઉન નેક સીરતોંકો હમારા સલામ હૈ.
ઔર વાકીફાંને શેઅર જો આયેહેં ઇસ જગે,
તર્હીર આફીસોંકો હમારા સલામ હૈ.
સરકો ઝુકાકે શૌકસે કેહતે હૈં હમ ખલીક,
અહબાબ મોમીનોંકો હમારા સલામ હૈ.

મુજરા--૫.

ઉસકો મુજરા જો હૈ શાહે વાલા,
મુસતફાકા જીગર જાને ઝોહરા.
બદરે કુદરતમેં હૈ દુરે યકતા,
આજીજોં ઔર ગરીબોંકા મવલા—ઉસકો.
મરહબા તુમપે અય શાહે આલી,
સાબીરોંમેં હો તુમ બે મિસાલી.
તુમપે નાજીલ દુરૂદ હૈ ખુદાકા—ઉસકો.
હૈ બનાવત સબોંપર તુમ્હારી.
દરકા ફયેજ આપકે બસ હૈ જારી.
તુમસે ખુશનુદ હૈ ખાલીકે બારી.
તુમકો મુખતાર હકને બનાયા—ઉસકો.
તુમ હો દીલબર નબી મુસતફાકે.
જાનો દીલ હો અલી મુરતઝાકે,
બુરગુજીદા હો પ્યારે ખુદાકે.
તુમસે રાઝી હુવા હક તઆલા—ઉસકો.

આપ કરબલકે મયદાંમેં જાકર.
દુખ ઉઠાયે હેં ઉમ્મતકી ખાતીર,
હેં ગુનાહ બખ્શવાયે મુકર્રર.
દીનો દુન્યામેં શાહો ગદાકા—ઉસકા.
યા હુસેન આપકે હમ ગુલામ હેં.
દીલસે તુમપે ફીદા સુબ્હો શામ હેં,
ગરકે ઇસ્યાં હમેશા તમામ હેં,
હે વસીલા હમેં અબ તુમ્હારા—ઉસકા.
માંગ ખુરશીદ રહમત ખુદાકી,
ઓર ઇનાયત નબી મુસતફાકી.
આલો અસહાબ ગૌસુલ-વરાકી.
હોગા હાસીલ તુઝે દીનો દુન્યા—ઉસકા.

નૌહા—૬.

બાગે ઝોહરાકે સનોબર—અલી અકબર અલી અકબર,
ચમને દીકે ગુલે તર—અલી અકબર અલી અકબર.
મેરે રહબર મેરે સરવર—હકકે મઝહર હો મુકર્રર,
કુવ્વતે બાઝુયે હેદર—અલી અકબર અલી અકબર.
સામને આયે ન કાફીર—કે જીગર કાંપ ઉઠે થર થર,
ગીરે સર લાખોં જમીંપર—બહા એક ખુંકા સમંદર,
કુલ સીતમગર હુયે શશદર—ભાગે અકસર વહીં ડરકર,
લીયા જબ ખંજરે હેદર—અલી અકબર અલી અકબર.
બાનુકે આંખોંકા તારા—બીબી જયનબકા દુલારા,

છીનને હૈદરકા વોહ પ્યારા—કરબલામેં ગયા મારા,
દીલ દોપારા હે હમારા—વોહ દુલારા જો સીધારા,
કર ગયા બહેનકો મુઝતર—અલી અકબર અલી અકબર.
એક ભતીજેકા અલમ હે—શાના ભાઇકા કલમ હે,
ઓર ફરજંદકા ગમ હે—પાયે આબીદમેં વરમ હે,
ન તો દામ ન દિરમ હે—યે સીતમ હે યે સીતમ હે,
લાશ પર બોલે યે સરવર—અલી અકબર અલી અકબર.
ખલકમેં સબ હેં કમતર—યે ગુલામ આપકા નૈયર.
અર્ઝ મકબુલ હો સરવર—અલી અકબર અલી અકબર.
હો મુકર્રર યેહી અકસર—મેરે લબપર દમે આખીર,
ન ફરામોશ હો દમભર, અલી અકબર અલી અકબર.

જોગી નામા—૭.

હે સલામ જિસપે જોગી હમારા,
બઝમે કરબલકા જો થા સીધારા.—હે૦
સામને દુશ્મનોંકે લડા વોહ,
બે હિમાયત થા ઓર બે સહારા.—હે૦
તીન દીન તક ન પાની પીલાયા,
રોક બયઠે થે આબકા કિનારા—હે૦
રાહે હકમેં દીયા સરકો અપને,
સેહ લીયા જીસને ખંજર દો ધારા.—હે૦
બખશવાનેકા નાનાકી ઉમ્મત,
જાન દેના કીયા થા ગવારા.—હે૦

પીરને કયુંકર બને હમબી જોગી,
ઇશ્કમેં ઉસકે બોલે સીધારા—હે.
અય રઝી કેહ સલામ ઉસપે તુભી,
બસકે ખાલીકકા જો થા પ્યારા.—હે.

જોગી નામા—૮.

હમ તો જોગી શહે કરબલા કે,
હબ બારોગી હેં આલે અબા કે. હમ૦
વોહ હે લખતે જીગર મુસતફાકે,
જો હેં કોલહલુલ બસર મુરતઝાકે. હમ૦
જીસકે માતમમેં ચશમે જહાંમેં,
રોયા આંસુકા દરીયા બહાકે. હમ૦
વોહી શોહદા હે રાહે ખુદામેં,
જો હેં મકતુલ તેગે જફાકે. હમ૦
તપે હીજરાંને સીબતે નબીને,
કરદીયા ખાક હમકો જલાકે. હમ૦
તેરી ફુરકતમં અય રનકે પ્યાસે,
મુતેઝર હોગયે હમ કઝાકે. હમ૦
ખુને દીલ અપના હે પાની પાની,
રશ્ક હે જીસકા દીલ પુર હીનાકે. હમ૦
તેરે માતમમેં માહે શબ અફરોજ,
ફીરતા ગરદુંપે હાલા બનાકે. હમ૦
હમ ન ગંગા સમઝને ન જમના,

હમ નહીં માનતે જુજ ખુદાકે- હમ૰
હમ તો જોગી હેં સબસે નીરાલે,
હમ હેં જોગી શહે કરબલાકે. હમ૰
હોલ મેહશરસે હેં હમ તો ફારીગ,
ક્યુંકે ઘાયેલ હેં ઇશ્કે ખુદાકે. હમ૰

માતમ—૯.

ઓય હાયરે જીસકા વતન કરબલા હે,
વોહ તો આલે નબી મુસતફા હે—રે ઓય.
હે ખુદા ઓર ખુદાઇકે ખાસે,
ઓર મોહંમદ નબીકે નવાસે.
જીસકી અમ્મા બીબી ફાતીમા હે—રે ઓય.
બાલી જયનબકે પ્યારે અમ્માંસે,
હમકો જાને દો અપની રઝાસે.
હકકા ફરમાન હમ પર બજા હે—રે ઓય.
બોલી સંવરસે તબ વોહ સકીના,
ખાલી કરકે ચલે તુમ મદીના.
ખયેર વાલી હમારા ખુદા હે—રે ઓય.
દેખ કરબલકો જાકર બસાયા,
હકકે સીજદેમેં સરકો કટાયા.
ઉસપે હરદમ યે સલ્લે અલા હે—રે ઓય.
મુજકો દીદાર અપના દીખાઓ,
ઓર હમેં પાસ અપને બુલાઓ.
જાનો દીલ મેરા તુમપે ફીદા હે—રે ઓય.

ગમસે માતમ કીયા ખતમ રોકર,
ઓર આંસુસે મોંહ અપના ધોકર.
મોઆફ કીજે મેરી ખતા હે—રે ઓય.
કરના આજીઝપે તુમ મેહરબાની,
હોકે કવસરકા પીલવાના પાની.
આપકે દરકા કમતર ગદા હે—રે ઓય.

માતમ—૧૦.

ઓય હાય હે યે માતમ શહે કરબલાકા,
બસ વોહ હામી હે કોનો મકાંકા—રે ઓય.
તેગ —યસી વોહ રનમેં ચલાઇ,
આફરીંકી સદા હકસે આઇ.
સીના શક હો-ગયા આસમાંકા—રે ઓય.
બસ દીલાવર વોહ શાહકા પીસર હે,
ઓર શુજાઅતમેં વોહ નામવર હે.
નામ અકબર હે ઉસ જવાંકા—રે ઓય.
હેં દીલાવર વોહ સારે હરમકે,
હોશ ઉડરે હેં અહલે સીતમકે.
ખોફ ઉનકો નહીં અપની જાંકા—રે ઓય.
ઝાલીમોં પર પડી જબ તબાહી,
માર કર ફોજ સારી હટાદી.
ગુલ થા હર સીમ્ત અલ-અમાંકા—રે ઓય.
થા યે મંઝુર અમર ખુદાકા,

દે શહાદત શહે કરબલાકો.
વર ન કયા તાબ થા ઝુલ્મ-શંકા—રે બાપ.
થા વોહ શેરે ખુદાકા પ્યારા,
ઝાલીમોંને ઉસે રનમેં મારા.
શોક થા ઉસકો બાગે જીનાંકા—રે બાપ.
ગૌસી તાકત નહીં અબ કલમકો,
લીખ્ખે શાહકે જો રંજો અલમકો.
ખત્મ હે યહાંસે ગમકે બ્યાંકા—રે બાપ.

નોહા—૧૧.

દી સદા રનમેં જીબ્રીલ આકર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
અબ તુમ્હારા હે મુશતાક દાવર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
અર્શસે ફર્શ તક હે મચી ધુમ, અંબીયા સારે ગમસે હેં મગમુમ,
ખુદ કહા આપ ખાલીકે અકબર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
મુંતેઝર સબ ખડે હેં સમાપર, ફાતીમા હેં અલી ઓર પયંબર,
હુરે ગીલમાં ખડે તબક લેકર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
હર તબક નુરકા હોકે બેનુર, અર્શ હે ગમમેં સરવરકે મામુર,
બઝમે અફલાક સબહે ખુલ્લે સર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
અહલે ફીરદોસમેં હે યે ગુફતાર, અભી આયેગા જન્નતકા સરદાર,
હે યે શોરો ફુગાં સબ સમા પર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
આજ જન્નતકી હુરેં હેં નામી, સબ બસફ હો ખડેહેં તમામી,
પેહને પોશાક ગમકા ફલક પર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.

ગમસે ઉન્નો મલક સબ તુમ્હારે, માહો ખુરશીદ સારે સિતારે,
નોહાગર હેં જમીનો સમા પર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
સીધે બાઝુસે નાના પયંબર, બાંઇ બાઝુસે બાબા હેં હૈદર,
ફીરકે દેખો નઝર કરકે સરવર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
બસ **મોહંમદ** કલમ રખ યહાંપર, કહાં તાકત લીખે ગમકા મેહઝર,
રો રો ઝવ્વાલ કેહતે થે અકસર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર

વાવેલા—૧૨.

ગમે અસગર સગીર વાવેલા,
ક્યા લીખે અબ હકીર વાવેલા.
ગોદમેં લેકે અસગરકો શબ્બીર,
સીમ્ત દરીયા ચલે હોકે દીલગીર.
યું કહે જા લઇનોંસે દો મુઝકો નીર, વાવેલા—ગમે,
તીશના લબ હે મેરા તીફલે અસગર.
કુછ નહીં ખૌફે હક તુમકો અકફર,
જબકે પહોંચેગા યૌમલ અખીર, વાવેલા—ગમે.
બે હયાઓંને જબ સુની યે બાત,
હાયે ઇતનેમેં એક શામી બદ જાત.
ફેંકા મલઉને ચીલ્લેસે તીર, વાવેલા—ગમે,
આ લગા તીર બર હલકે અસગર.
છીદ ગયા બાઝુયે ઇબ્ને હૈદર,
પાયા રેહલત વોહ શબ્બીરકા દીલ પઝીર, વાવેલા ગમે.
જબકે શબ્બીર અસગરકો લાગે,

લાશે બાનુકા જખમી બતાગે.
શેહરે બાનુ હુઇ મમમેં ઉસદમ અસીર, વાવેલા–ગમે,
આજ પાની ન કરબલમેં પાવે.
તનપે વોહ જખ્મ તીરોંકા ખાવે,
ખુલ્દસે જીસકો જીબ્રીલ લાયા હરીર. વાવેલા–ગમે.
ના દીયે આબ તીશના દહનકો,
ક્યા દીખાઇંગે મોંહ જુલ–મનનકો.
હાયે કયસે થે મલઉં શરીર, વાવેલા–ગમે,
અબ કલમ ગમસે હસજા હે બેતાબ.
આસમાં પર ગહનમેં હે માહતાબ,
ક્યા કરે બેન રહમાં દબીર, વાવેલા–ગમે.

વાવેલા—૧૩

કરો અય મોમાનો વાવલા,
બા આહો ફુગાં વાવેલા.
ક્યા સમા ગમકા હે સરપે લાયા,
અય અજીજો મોહર્રમ હે આયા.
કયસી બાગે નબી પર હે લાયા ખીઝાં, વાવેલા—કરો.
લીખ્ખું ક્યા મેં બ્યાને મોહર્રમ.
ગમ હે બર દોસ્તાને મોહર્રમ.
ગમ્મ શબ્બીરમેં હે કાસીર જબાં, વાવેલા—કરો.
ઐસી મોહર્રમમેં અય યારો.
કહે અહલે હરમ હેં યે રો રો.
ઝુલ્મ આલી નબીપે કીયે ઝાલીમ, વાવેલા—કરો,

ઇસ મહીનેમેં થે હાય પ્યાસે.
તીન દીન તક નબીકે નવાસે.
કરબલામેં ન પાંનીકા પાયે નશાં, વાવેલા—કરો.
સબ પ્યાસે થે આલે પયંબર.
બંદ પાની કીયે થે સીતમગર.
ઢુંડતે પાની ફીરતે થે તીશને દહાં, વાવેલા—કરો.
ઇસ મહીનેમેં કાસીમકી દુલ્હન.
રો રો કેહતીથી અય મનકે મોહન,
છોડ મુજકો ચલે તુમ અય શેર જવાં, વાવેલા—કરો.
જો સુની હાય બાલી સકીના,
રનમેં મારે હેં બાબા હુસેના.
તબ ગીરે [illegible] જમીં બ-શોરો ફુગાં, વાવેલા—કરો.
સુન શરીફ઼ કર ગમે હાલ તહરીર,
ગમને ડાલા કલમકા જીગર ચીર.
નહીં તાકત કલમમેં કે હો દો જબાં. વાવેલા—કરો

મુસ્તઝાદ—૧૪

ખલફે શાહે જમન આમીલે ઇકરાર હુવા, ખુદ નીગુંસાર હુવા.
સાદીકુલ કૌલો સુખન વાસીલે ગફ્ફાર હુવા, હક્કા સરદાર હુવા,
ગોકે મંઝુર નથા કત્લ મગર તંગ આકર, જોરે હક દીખલા કર.
સરવરે તીશના દહન કાતીલે કુફ્ફાર હુવા, ખુદ નમુદાર હુવા,
આહ વોહ વાકયે દરદો અન્દોહો અલમ, ઓર વોહ ઝુલમો સીતમ.
શીમ્ર મરદુદે જમન દાઅએલે આઝાર હુવા, કત્લે સરદાર હુવા,

દોશે હઝરતકા વોહ અસવાર કે થા પૈગ્રંબર અનામ, ઓર ખલ્કકા ઇમામ,
આહ અફસોસ વોહ તન હામીલે આઝાર હુવા, મુઝતરો જાર હુવા.
ન હુવા શીમ્ર મરે રહમ સદ અફસોસ વોહ આહ, દમે ગુફતારે શાહ,
દરદો અંદોહો મેહન હાસીલે ઇઝહાર હુવા, ગમકા તુમાર હુવા.
વાહ કીસમત કે હુવા હુરરે દીલાવર ઉસદમ, તરફે શાહે ઉમમ,
નામવર હુમલા શીકન શામોસે અનસાર હુવા, ખાસ ગમખાર હુવા.
સુનકર ઇસ તર્ઝકા અહસન-તોકા ફિરકા ગોગા, હર તરફ શોર હુવા,
અહમદે ફન્ને સુખન કામીલે અશઆર હુવા, મરદે ગુફતાર હુવા.

જોગા—૧૫.

જોગી હે અપના મુખતાર અલ્લાહ,
યાને હે કુલકા કીરતાર અલ્લાહ.
કુનસે પયલાકે સારા પસારા,
આપ ઉપરસે કરતા નઝારા.
કયા કયા દીખલાયા ઇસરાર અલ્લાહ—યાને હે.
'હે વોહ બે ચુ' યકતા વોહ માઅબુદ,
યાને હર શયમેં હે આપ મૌજુદ.
કયસા હે અપના ગફફાર અલ્લાહ—યાને હે.
ગઓરસે દેખીયે તો રશીકો,
કયસા હે વો મેહરબાન દેખો.
કરતા કયા કયા હે વોહ કાર અલ્લાહ—યાને હે.
'હે **હનીફકી** યેહી અર્ઝ સુબહાં,
મેં હુ આસી તુ હે જગકા રહમાં,
તેજ કર મેરા અશઆર અલ્લાહ—યાને હે.

જોગી—૧૬.

જોગી દુખચા મહીના હો આલા,
ચંદ્ર વસલા આકાશી જગાલા.

ગમ કરીતાંત ફાવી ઘરો ઘર,
દુખ જે ઝાલે હોતે ત્યાંચા વર.

પાહુની ઘાર ગમચી હે ડુંગર,
એતા ધીર ધ૨ [illegible] [illegible] ઉવાલા—જોગી.

ફુરો ગીલમાં મલક જીન્નો દનસાં,
દર [illegible]મે દાઅને હૈદર અંદ ગીરયાં;
દીલ તપાનંદો સીના બીરયાં,
ભભા દામ દારંદ બર દીલ ચું લાલા—જોગી.

હીંજે દુખજી કરો આઉં ચું ધાલ,
પાની અંખીયાંસે જારી થીયો લાલ;
ગમમેં પાંજો થીયો હેડો બદ હાલ,
જેડો થીયો આય કોઇ મરન વાલા—જોગી.

આલમ હસનેનનાં દુખમાં છે સારો,
માથે જીન્નો મલક ચાંદ તારો;
આથે દલા[illegible]માં સરદાર હમારો,
ગયો રાહે મવલામાં જાન કર હવાલા—જોગી.

ગમસે જરરા કરજવા ફટત હે,
બાગ ઝોહરાકા બનમેં લુટત હે;
અબ સકીના[illegible] બાબા[illegible] ખુંટત હે,
ચલો રનમેં જાંજનકો લે હાથ બાલા—જોગી.

જોગી નામા—૧૭.

જોગી આયા હે ગમકા મહીના, યા હુસેના હુસેના હુસેના,
કરબલામેં શહાદતકા હોના, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.
આલે અહમદપે ઝુલ્મો સીતમ હો, દીનો દુન્યામેં કયસા ન ગમ હો,
હશ્રમેં કમ ન દરદો અલમ હો, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.
હમતો જોગી બને હેં સરાસર, જાનો માલ અપના શાહપર ફીદા કર,
કેહતે હેં યે ખાક ઉડાકર, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.
ઝાલીમોંકો રહમ કુછ ન આયા, બે સબબ રમનમેં શાહકો બુલાયા,
હલ્ક પર તીર અસગરકો મારા, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.
ઝાલીમોંને જફા કી જફા કી, ઉનપે હરદમ હે લાઅનત ખુદાકી,
તુમકો ખાલીકને જન્નત અતા કી, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.
દીલસે હરદમ જો તુમપે ફીદા હે, ઉસકા દોનોં જહાંમેં ભલા હે,
તુમપે ખાલીકકા ફઝલો અતા હે, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.
હે યે ખુરશીદ ગમમેં આવારા, જાનો દીલસે હે ખાદીમ તુમ્હારા,
ઉસપે રખ્ખો નવાજીશ તુમ્હારા, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.

મરસીયા-૧૮.

આજ શબ્બીર મદીનેસે જુદા હોતે હેં,
રહ-રવે મંઝીલે તસલીમો રઝા હોતે હેં.
વાઅદે તીફલીમેં કીયે થે વોહ વફા હોતે હેં,
અપને હાથોંસે ગીરફતારે બલા હોતે હેં.

લોગ મીલ મીલકે યેહી કેહતે હેં જલદી આના,
હેં ઇશારે યે કઝાકે કે વહીં રેહ જાના.
ગુલે ગુલઝારે રિસાલતંસે ચમન છુટતા હે,
દુરે દરિયાયે ઇમામતસે અદન છુટતા હે.
લાઅલે યકતાયે નુબુવ્વતસે યમન છુટતા હે,
સબ યેહી કેહતે હેં હઝરતસે વતન છુટતા હે.
શાહ તસલ્લીકે લીયે જાસે યે ફરમાને હું,
ફીસ લીયે રોતે હો પરદેશ સભી જાતે હેં.
સખ્ત બીમાર હે સુગરા જો પડી મરતી હે,
બાપકે રખતે સફર પર વોહ નજર કરતી હે.
ઠંડી સાંસે શબે ફુરકતકી ભરતી હે,
હાથ સીનેપે કભી દીલપે કભી ધરતી હે.
કેહતી અસગરસે હે મેં તુમકો કહાં પાઉંગી,
ઘરસે તુમ જાઓગે જીસ જા મેં મરજાઉંગી.
દીલે બીમાર બેહલતા થા સતાતી થી તુમ્હેં,
પ્યાર કરતી થી તુમ્હેં પાસ સુલાતી થી તુમ્હેં.
હોશ આજાતા થા બાલોંપે જો પાતી થી તુમ્હેં,
અપને સીનેસે કલેજેસે લગાતી થી તુમ્હેં.
નીમ—જાં હઝરતે શબ્બીર કીયે જાતે હેં,
પર મુઝે છોડકે અસગરકો લીયે જાતે હેં.
મેં તો સુનસાન મકાંમેં ન રહુંગી અસગર,
તુ જહાં હોગા તેરે સાથ મેં હુંગી અસગર.
સદ—મયે દરદે જુદાઇ ન સહુંગી અસગર,
ચલ મેં રોરો કે યે બાબાસે કહુંગી અસગર.

સાંથ લે ચલીયે તો ફીર કુછ ન ગમો યાસ રહે,
આપકો ખાતીરે બીમાર કાબી પાસ રહે.
ગુલ હુવા ઘતનેમેં બરસે શહે વાલા નીકલે,
જીસ તરેહ સુબ્હોકો મેહરે ફલક આરા નીકલે.
ફીસ તજમ્મુલસે શહે ઘંસરઓ બતહા નીકલે,
ગુલ મલાયેકમેં હુવા ખુલ્દસે મવલા નીકલે.
જંબ હુવા સીબ્તે પયંબરકા ગુજર. રસ્તેમેં,
બઢકે જીબ્રીલ બીછાને લગે પર રસ્તેમેં.

સાથ સાથ અકબરો અબ્બાસ બસદ શાન ચલે,
આદો ખુર્રમ હરમ શાહકે નીગેહબાન ચલે.
દીલમેં ચુભતે હુયે હર એકકે અરમાન ચલે,
જીમેં ઠાને હુવે બરસોસે જો વે ઠાન ચલે.
જીસ તરફ સેયદે આલમકી સવારી નીકલી,
ગુલ હુવા નામે ખુદા બાદે બહારી નીકલી.
કાફીલા લેકે જો ગુજરા સુયે મયદાને બલા,
ના-કયે હઝરતે શબ્બીર વહાં બેઠ ગયા.
સબ ઉઠાતે રહે લેકીન વોહ ન હરગીજ ઉઠા,
દેખકર અપને અઝીઝોંકો શહે દીને કહા.
હમકો લાઝમ હે રહેં ઉસકી રઝાપર શાકીર,
ખાસ બંદે હેં જો હેં હુકમે ખુદાપર શાકીર.
અબ ગરઝ હોગયે બરપા ઇસી મયદાંમેં ખયામ,
યાદ ખાલીકમેં હુવે મહો શહનશાહે અનામ.
ઇસ તરફ લશ્કરે આદા હુવા વારીદ સરે શામ,
રાતકી બઝમેં હુયે સુલેહકે સબ ખત્મ પયામ.

સુબ્હો દમ લશ્કરે બેપીર વગાકો ઉઠા,
ઓર દશ્તે શહે મઝલુમ દુઆકો ઉઠા.
આહ ક્યા ક્યા સીતમ શામીયોંને શાહપે કીયા,
દીલમેં જો આયા મોહંમદકે નવાસેકો કહા.
પ્યાસે બચ્ચે રહે પાનીકા નહીં બુંદ દીયા,
હશ્રસે પેહલે જમાનેમેં ન ક્યું હશ્ર હુવા.
શામકી ફોજ કહાં સીર્ફ બોહત્તર ગાઝી,
હાયે ઇસપર ભી બડે જોશમેં થા હર ગાઝી.
કોઇ કેહતાથા કે ખુનરેજ લડાઇ હોગી,
લશ્કરે શામકી દમ ભરમેં સફાઇ હોગી.
કોઇ કેહતાથા જો તલવાર ઉઠાઇ હોગી,
ફીર ન કુફ્ફારકી જાનોંકો રહાઇ હોગી.
કોઇ કેહતા થા લઇનોંકે જીગર કાટેંગે,
કોઇ કેહતા થા કે હમ શીમ્રકા સર કાટેંગે.
કોઇ કેહતા થા કે કુફ્ફારકે હે દીલમેં હીરાસ,
આયેં તલવારકે મોંહપર યે હે બેરૂને કીયાસ.
કોઇ કેહતાથા લડાઇ હમેં આયેગી રાસ,
ઢેર લાશોંકે લગા દેંગે અભી કાટકે પાસ.
બો ઉઠો કબ-ઝયે સમસામપે કબ્ઝા કરલો,
દુરહી ક્યા હે ચલો શામપે કબ્ઝા કરલો.
રોને વાલોંકો મેં જી ભરકે રૂલાઉંગા કભી,
ફીર મસાયેબ શહે વાલાકે સુનાઉંગા કભી.
અપને દાગ જીગરો દીલમેં દીખાઉંગા કભી.
ખીર-મને સબ્રમેં ફીર આગ લગાઉંગા કભી.

આભી નૈયર હૈ ગે શાહકા તરાના બાકી,
નાત ગોડી હે બહોત હૈ યે ફસાના બાકી.

રિવાયતે પાંડારમ—૧૯

દેખકર શીમરકો યું કહે શાહે દીં, હમ્મે તકદીર, તુ હે કે મેં
સીજદયે હકમેં યે સર ઝુકા હે, મેરા જેરે શમશીર, તુ હે કે મેં
ચુર જખ્મોંસે સારા બદન હે, હલ્ક સુખા હે તીશના દહન
સીના ચાકે રંજો મેહન હે, ભલા હાલે તગૈયુર, તુ હે કે મેં
સર હે સીજદેમેં યે વસ્લે હક હે, હે ન ખ્વાહીશ દીગર ઔર મુત
રંગ ગમસે સમાકા હુવા ફક, ભલા નેક રાહગીર, તુ હે કે મેં
નાના મેરા હે ખતમે રીસાલત, ઔર બાબા હે શેરે શુજાઅ
ફાતીમા માં હે શાહે ક્યામત, ભલા શાને તતહીર, તુ હે કે મેં
ઔર હસન મેરા પ્યારા અખી હે, રાકીબે દોશે ખતમુન નબી
પાસબાં દરકા રૂહુલ અમીં હે, ભલા અહલે તૌકીર, તુ હે કે મેં
કૌન મુઝસા યહાં જી નશાં હે, સાહેબે ઇલમે ફયઝે રસાં
શુકરે હક દમ બદમ બર જબાં હે, ભલા બોલ નખચીર, તુ હે કે મેં
ચાક ખામેકા ગમસે જીગર હે, રંગે કીરતાસ બા યક દીગર
મઝ્યુરહમાંકા મીસલે ગૌહર હે, ભલા શીમર તકસીર, તુ હે કે મેં

રિવાયતે બેરાગી—૨૦.

હાયરે દેયા કરબો બલામેં અલીકા જાયા આયા હૈ

બીન જલ જયસે માછરીયાકે તલપ તલપ ગમ ખાયારે.
લેકે ટાંડા જબ વોહ પહોંચે, દીલમેં તબ અપને યે સોચે,
મ્યાનસે વોહ ખેચે.
ફીતને લઇકો એક પલ છીનમેં રાહે અદમ પહોંચાયારે.
બોલી યે બીરનસે જયનબ, બાન જલ સુખ ગયો હમરો લબ,
ચેન મીલે બેચેનોંકે કબ.
આન ફંસે કીસ દેસમેં ભૈયા અયસો જીયા ઘબરાયારે.
બે પીરોંને ફેરી અંખીયાં, લગી શાહકો બુરી યે બતીયાં,
દુખસે ભર આઈ તબ છતીયાં,
ક્યસે થે બે પીત દઇ વોહ પતીયાં લીખ બુલવાયારે.
ફોજે અદુ દીલમેં ઘબરાઇ, જરદી તબ ચેહરેપે છાઇ,
કેહને લગે હે રૂસવાઇ.
પુત હસનકા રનમેં આકે અબ ખંજર ચમકાયારે.
કછુ ન રૂત્બા નબીકા જાને, લગે લઇ તલવાર ચલાને,
કરકે બુલાયે ઉન્હેં બહાને.
રાહે ખુદામેં બનકે મુસાફીર સીસ હુસેન કટાયારે.
રહમાં હેં વોહ તેરી મદદ પર, આલે નબી શોહદાકે અફસર,
ધીર તુ અપને દીલમેં અબ ધર.
પાર લગે હે તોરી નૈયા દુખ હે જીસને પાયારે.

સેહરા—૨૧.

બાંધા જબ હઝરતે કાસીમને શાહાના સેહરા,
દેખને આયે સલામી હો ઝમાના સેહરા.
થા મુસલસીલ જો ગુંદા નુરે શહાદતસે વોહ,

ક્યા કહું ઉસ ઘડી ઉસ શાહકા સોહાના સેહરા.
ખલ્કને દેખકે સેહરેકી લડી મુખડે પર,
કહ્યે ખુરશીદ ફિકર કર નુરકા જાના સેહરા.
ક્યા કહું કયસા હુવા સાજ બનેકા ઉસદમ,
જબ કહા કુરીયોંને જર તાર મંગાના સેહરા.
જુંહી સેહરેકા સુના નામ વહીં શાદ હુવા,
સર ચડના બાદ દીયા પડકે દુગાના સેહરા.
બને કાસીનકે જુંહી લાગે બનાકર ઘરમેં,
શાદ હો બોલી અમ્માં ઇસ ઘડી ગાના સેહરા.
કર સલામ ઉસ ઘડી સબ હુરાં લગીં ગાને,
હો તુઝે બંડરા મુબારક યે બંધાના સેહરા.
હાય મીરરીખકી સાઅત થી સીતારાથા ઝબુન,
જબ બંધા નવશાહકે સરપર વોહ સોહાના સેહરા.
બોલા મીરરીખ ઇસ બનેકા કર [illegible],
તન જુદા સરસેતી ઓર સરસે બંધાના સેહરા.
વહીં બોલી કઝા ફીર આનકે અય ઇબ્ને હસન,
આઇ હું મેંભી જરા મુજકો દીખાના સેહરા.
સુનકે આવાજે કઝા બોલે રઝીના બ-રઝા,
મેં હું મુશતાક મેરા હે યે બહાના સેહરા.
પેહના રન જાતેહી બંડરેને શહાદતકા લીબાસ,
જાકે જન્નતમેં કહા દેખ તો નાના સેહરા.
અયસા બંડરા જહાંમેં કોઇ દેખા હોગા,
સરપે જીસકે હો બંધા લહુ લોહાના સેહરા.
રો રો કેહતીથી અમ્માં નવશાહકી હય હય નવશાહ,
હયેફ યું તેરા બના રનકા નશાના સેહરા.
આગે અબ તાબ નહીં કહે અહસન અેહવાલ,
જયસા ઉસ શાહકે હુવા સરપર બંધાના સેહરા.

મેંહદી—૨૨.

રાસ અય મુજ-રઇ કાસીમકો ન આઇ મેંહદી,
સુબ્હો વોહ કત્લ હુવા શબકો લગાઇ મેંહદી.
ઉસ તરફ દુલ્હા હો કત્લ યહાં દુલ્હનને,
ચુડીયાં તોડકે હાથોંસે છુડાઇ મેંહદી.
જખમી યહાંતક વોહ હુવા જોડા શાહાના ઉસકા,
સુર્ખ સબ ખુંમેં હુવા યે લાઇ મેંહદી.
કહા કાસીમસે સકીનાને બલાયે લે લે,
હો મુબારક હો તુમ્હેં મેને લગાઇ મેંહદી.
કહા કાસીમને લગાતી હો લગાયે લેકીન,
હે યકીં મુજસે કરેગી ન બલાઇ મેંહદી.
રસ્કે શાદીયે કાસીમસે યે અય પીરે ફલક,
ચશમે બદમેં તેરે ઉસકી ન સમાઇ મેંહદી.
ઉસ તરફ બોલી કઝા તેરે લીયે અય નવશાહ,
ખાકો ખુંકી મેં ખધર ગુંદકે લાઇ મેંહદી.
શાદીયાનોંકે ઇવઝ સીના—જની થી શાકીર,
બને કાસીમકી અજબ ધુમસે આઇ મેંહદી.

ફાતેહા—૨૩.

નામે અહમદપે સલ્લે અલા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
તન ઓર દીલભી અપના ફીદા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
અજ બરાયે શાહે-દીં અકસર, ફાતેહા પઢ નબી મુસતફા પર,

દીલસે અપને નીકલતી સદા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
શાનમેં ઉનકે લવલાક આયા, ઉનકા મદદાહ ખાલીક કહાયા.
વોહ નબી શહે દો-સરા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
બાએસે ખલ્ક હેં શહેવાલા, રૂત્બા ઉનકા હે હરએકસે બાલા,
રોજે શબ ઉનપે લાઝીમ બસા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
વોહ નહોતે નહોતા દો આલમ, સબ હે બહરે રસુલે મુકર્રમ,
મરહબા શાન કયસી ઉલા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
કીસસે તહરીર હો વસ્ફ ઉનકી, ખુદ ખુદા કરતા મદહત હો જીનકી,
વોહ શહનશાહે અરઝો સમા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
કબ હો હાફેઝસે નાઅતે પયંબર, જીસકા વાસીફ હો ખલ્લાકે અકબર,
હાં મગર ઇતની દીલસે દુઆ હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.

રિવાયત--૨૪.

અંબર ગુલાબો મુશ્કસે ધોકરકે હમ જબાં,
બિસમીલ્લા તાજા પરહતે હેં હર આન હર જમાં.
કયું કર રહે ન ફઝલે ખુદા હમપે રાત દીન,
હર મુયે તનભી વીર્દસે મેરી હે તર જબાં.
અઝમત બડી હે નામે મુબારકકી હમ—દમો,
કયું કર કરે ન જીન્નો બશર ઉસકા વીરદે જાં.
હુરો મલક વઝીફા ઉસકા રખ્ખેં મુદામ,
વહશો તુયુર ફેભી હે લબ પર ચેહી રવાં.
ગુંચોંને વા કીયા હે દહન જીકરે પાકમેં,

ખુલ ખુલબી બાગમેં હે ચહકતી બખુશ બયાં.
હર બરગો હર શ ? રકો હમેશા યે વીર્દ હે,
બાદે સબા ઝુકાતી હે જીસદમ બ-ગુલીસ્તાં,
કુછ ઇંદલીબ ગુલપોહી તસબીહ ખાં નહીં,
હર નોકે ખાર વીર્દકો ઉસકે હુઇ જબાં.
બિસમિલ્લા કરકે કીજીયે આગાઝ હર ઉમુર,
અંજામ ઉસકા ખયેર હો હર લહઝા હર જમાં.
બિસમિલ્લા તેરે મોંહસે હે શાગીલ રવાં મુદામ,
ક્યુંકર નહોવે હલ તેરી હર મુશ્કીલે ગીરાં.

રિવાયત—૨૫.

આજ દુન્યામેં સબકો યે ગમ હે,
શાહે બેકસકા દરદો અલમ હે.
દો જહાંકે વસીલા હે જીનકા,
ઉનપે હય હય યે ઝુલમો સીતમ હે.
જીનકા શબ્બીર હે નામે મુબારક,
શાહ હુસેની વોહ મીરે ઉમમ હે.
દો જહાંકી મીલી ઉનકો શાહી,
ઉનપે દરજા સબરકા ખતમ હે.
કરબલામેં હો શાહે શહીદાં,
અર્શ પર યેહ અઝલસે રકમ હે.
સરકો હેં રાહે ખુદામે કટાયે.

ઉનપેં ખાલીકકા ફઝલો કરમ હે.
આજ મયદાને કરબલામેં ખુરશીદ,
શાહે વાલાકી શમશીર અલમ હે,

રિવાયત—૨૬.

રોરોકે કહા મા-દરે કાસીમને અય પ્યારે,
તુમને તો હમેં છોડકે જન્નતકો સીધારે.
બસ જંગલો વયરાંમેં હે કોન હમારા,
અય નુરે બસર આબ રહે હમ કીસકે સહારે,
હંસતે થે અભી ગોદે ચચામેં મેરે દીલબર.
ખામોશ હો ક્યું ક્યું નહીં કરતે હો ઇશારે.
ક્યા મા-દરે મુઝતરસે ખફા હો—ગયે જાની,
આંખેં તો જરા ખોલો અય મઝલુમ બિચારે.
ફરમાઓ મુઝે કીસને કીયા હે તુમ્હેં મજરૂહ,
સબ જીસ્મ હુવા ચુર યે હેં તીરોંકે મારે.
દીલમેં ન સદ અફસોસ રહમ ઉનકો હે આયા,
સમઝે ન યે હેં ચર્ખે ઇમામતકે સીતારે.
લાઝીમ થા તુમ્હેં કુરીયો બર હાલે તરહ-હુમ,
અય શામીયો બે-શુબા યે સૈયદ યે તુમ્હારે.
અફસોસ કે યે સાકીયે કૌસરકી હેં અવલાદ,
ઓર તુમ ઉન્હેં તરસાતે હો દરીયાકે કીનારે.
હયવાન પીયેં આપ સભી ઓર યે તરસેં,

અફસોસ યે તુમ કરને કે ક્યા ઝુલ્મ હે સારે.
મેહશરમેં ખબર હોગી તુમ્હેં ઉસકી હકીકત,
બર રાહે ખુદા હમને તો જાં અપની નીસારે.
હાફેઝ પરહો સલવાત કુછ ખત્મ રિવાયત,
ઇસ્હાક પરહો તુમભી બહમ મુસલીમો સારે.

રિવાયત—૨૭.

ગમસે દીલ ક્યું ન મેરા અય ફ—લ—કે પીર જલે,
તુ સલામત રહે ઔર ફે—મયે શબ્બીર જલે,
સર્દ પાનીસે વહાં શીમરકા દીલ ઠંડા હો,
તપકી શીદ્દતસે યહાં આબીદે દીલગીર જલે.
કરબલાસે યેહી ફરમાતી થી બાનુયે હઝીં,
જલ્દ દોઝખમેં તુ અય કાફીરે બે પીર જલે.
રહમ અસગરપે મેરે તુજકો ન આયા હય હય,
આગ લગ જાયે કમાંકો તેરે ઔર તીર જલે.
ક્યા સીતમ હે કે બીન સાઅદ તુ સાયેમેં રહે,
ધુપમેં હાયે ગઝબ લા—શે શબ્બીર જલે.
શાહ કહેતે થે કહું મૈં જો ખુદાસે ફર્યાદ,
આનકી આનમેં સબ લશ્કરે બે પીર જલે.
રોશની ફયલ ગઈ બાગ ગહ [illegible],
ચમકી શાં કબ્રમેં દાગે ગમ [illegible] જલે.
જોરે કીસમતસે બશર [illegible] નહીં ચલને પાતા,

આગ તકદીરકી ભડકી પરે તદબીર જલે.
બોલે સજ્જાદ ગઝબકી હે હરારત મુજકો,
શીદ્દતે ગમસે ન ચે તોકે ગુલુ ગીર જલે.
શાહને જય-નબસે કહા લુટતી હે પરદેસમેં ત્રુ,
હાલ પર તેરે ન કયું દીલ મેરા હમશીર જલે.
ગર્મ ફીકરોંસે મેરે આગ લગી દરીયામેં,
કયું ન દુસ્મન મેરા સુનકર મેરી તકરીર જલે.
હો જો સર ગરમે સુખન બઝમે સુખનમેં નૈયર,
આતશે રસ્કસે હર હાસીદે બે પીર જલે.

માતમ—૨૮.

ઓય હાયરે મુખતારે જન્નત સીધારે,
ખાલીકે કીબરીયાકે વોહ પ્યારે-રે, ઓય.
હેં જીગર ગોશે વોહ મુસતફાકે,
નુર દીદે હેં મુરતીઝ કુશાકે
હેં વોહ ખાતુને જન્નતકે પ્યારે-રે, ઓય.
અપને નાનાકી ઉમ્મતકે ખાતીર,
જાન દેનેપે હો-ગયે હેં હાઝીર,
યાને શબ્બીર સરવર હમારે-રે, ઓય.
અમરે હક પર વોહ કયસે યે કાયેમ,
યાને ઉસ રોજ હઝરતકે સાયેમ,
પર જરાબી ન ઉફ કર પુકારે-રે, ઓય.

ઓર જબ આયા વક્તે શહાદત,
તબથી અલ્લાહો અકબર ઇબાદત.
મા-સીવા ઉસકે કુછ નહીં પુકારે-રે, ઓય.
અયસા સદમા હે કીસને ઉઠાયા,
રાહે હકમેં હે સરકો કટાયા.
અમરે હક પર હો રાઝી સીધારે-રે, ઓય.
દીલે મુઝતર હે આસી નબો રોઝ,
આ-તશે હીજ્રસ હે જીગર સોઝ
જાન બાકી નઝર હે તુમહારે રે, ઓય.
અર્ઝ યે હે ગુલામે અલી કી,
હો લીકા મુજકો હઝરત નબીકી.
પહોંચું મતલબકો સદકે તુમ્હારે-રે, ઓય.

મતમ—૨૯.

ઓય હાયરે કાસમ જવાંસા દુલ્હા,
યારો ઉસકો કઝાને ન ભુલા—રે ઓય.
ગુલશન આલે પયંબરકા લુટા,
યારો ઉસકો કઝાને ન ભુલા.
વોહ ન હરગીઝ ફલા ઓર ફુલા—રે ઓય.
ખત મદાનેમેં લીખકે દગાકે,
મારા સરવરકો રનમેં બુલાકે.
થા વોહ મેહમાન કોમે જુલ્હુલા—રે ઓય.

હે સનાખ્વાં હુસૈન શાહે દીંકા,
યાને સીબતે રસુલે અમીંકા.
ઇજકા બંદોંમે શાહકે કુબુલા,—રે ઓય.

માતમ—૩૦.

તીશના મારે ગયે આજ હુશને અલી,
સુનકે બાનુકી બેહદ તબીઅત જલી—તીશના.
કુછ બે કલી બાગે હૈદરમેં.
બાદે સર સર ચલી હૈદરે અનવરમેં,
ગુલ હુવા જીસસે હમ હમ ચીરાગે નબી—તીશના.
ચીતા શેરે ખુદાકા બુરા ઉસને,
સંગપે સુલવાયા બદલે પલંગ જીસને.
બરછે બદસે હર આં ઉસકા જીલ્લત મીલી—તીશના.
ખેલતા થા જો મોહરે નુબુવ્વત પર.
પ્યારા થા વોહ અયન જાનો જીગરે હૈદર,
ઉસપે અલીમકી યારો કટારી ચલી—તીશના.
હમમેં કરના હમ પર મેહરબાની.
હોજે કવસરકા પીલવાના પાની.
હામી આજકી હે યે દુઆએ દીલી—તીશના.

માતમ—૩૧.

ઓય હાયે સર કટા જબકે ઇબને હેદર,
ખુનસે પરકો ભર એક કાબુતર—રે ઓય.
કરબલાસે હુવા વોહ રવાના,
જાકે યસ-રબમેં કીતા ઠીકાના.
ઓર કહા પુર હુંજી હો યે રોકર—રે ઓય.
અય નબી આપકા જો નવાસા,
શીમરે મલઉંને મારા હે પ્યાસા.
ફેરા હલકુમે સુખે પર ખંજર—રે ઓય.
દોયુમ રોઝેપે જા સુરતઝાકે,
સીયુમ બીનતે નબી ફાતીમાકે.
સબ કીયા હાલે શબ્બીર અઝહર—રે ઓય.
બાદ બર કબરે શબ્બરકે જાકર,
રો રો કેહતા થા સબ હાલે મુઝતર.
સુનીયે અબ આપ ઇબને પયંબર—રે ઓય.
સરકો શબ્બીરકે બસ ઉડાયા,
કુછ ન ખોફે ખુદા દીલમેં લાયા.
આપકે જોકે હેંગે બીરાદર—રે ઓય.
યે ખબર પહોંચી સુગરાકે દર ગોશ,
સુનતેહી ઉડગયે ઉસકે બસ હોશ.
ગમ પડા સબમેં ક્યા ખુરહો અકબર—રે ઓય,
કર બયાં બસ તુ ઇસ જા અય રહમાં,

તેરા માલીક હે ઓ પાક સુબહાં.
કુછ ન મેહશરકા રખ તુ જરા ડર—રે ઓય.

મુસ્તઝાદ—૩૨.

સુગરાને કહા રોકે હુઇ મેં બે સહારે—અય બાબા હમારે,
દુખીયા યે ભલા કેહકે પીદર કીસકો પુકારે—અય બાબા હમારે.
બીમાર સમઝ મુઝકો યહાં છોડ ગયે આપ—કહીયે તો કરૂં ક્યા,
હમરાહ સકીનાકો લે ખુશ હોકે સીધારે—અય બાબા હમારે.
હે પાસ સકીના તો કીયે મુઝકો ફરામોશ—મેં બેટી નહીં ક્યા,
તુમ બીન મેં જુદાઇમેં હું અબ ગોર કીનારે—અય બાબા હમારે.
કાસીદભી નહીં પાસ, ન મીલતા હે કબુતર—રેહતી હું મેં શશદર,
ખુદ આઓ કે અબ કરલો તલબ પાસ તુમ્હારે—અય બાબા હમારે.
હાં ઇતના સુના કે ચચા મુસલીમકે પીસરકો—નદીપે લેજાકે,
શમશીરસે હાંરીસકી ગયે આહ વોહ મારે—અય બાબા હમારે.
ક્યા ગુલસા બદન ભાઇયોંકા પ્યારસી બાતેં—યાદ આતીહેં મુઝકો,
ક્યું બાગીયોંને બાગે નબી કર દીયા વયરાં—ફર્યાદ હે રહમાં,
ક્યા ઝુલ્ફે દોતા આલે નબીકી વોહ બીખારે—અય બાબા હમારે.

મુસ્તઝાદ—૩૩.

મત નામ લો મયદાનકે જાનેકા અય જાની—હય હય બને કાસીમ,
એક તુમહી ફક્ત ભાઇ હસનકી હો નીશાની—હય હય બને કાસીમ.

બચ્ચે હો અભી તુમકો નહીં લડનેકી તાકત—ઔર તીશના લબી હે,
યાને કે તુમ્હેં પ્યાસ હે હો તાલીએ પાની—હય હય બને કાસીમ.
તસફ્રોન તુમ્હેં દેખકે દીલ હોતાહે અપના—અય મેરે પ્યારે,
એ-શુબા હે તુમ ભાઇ હસનકે હી હો સાની—હય હય બને કાસીમ.
ફીર અર્ઝ કી કાસીમને રઝા દો અય ચચાજાન—હો સકતા નહીં સબ્ર,
હઝરત કહે તબ જાઇયે હાફેઝ રખ્ખે બાની—હય હય બને કાસીમ.
કાસીમકો ગલે અપને લગાકર શાહેવાલા—હો દી-દયે પુર નુમ,
ફરમાયે કે એક રોજ તો બસ હોનાહે ફાની—હય હય બને કાસીમ.
તુમ ઉનકે ન અબ ઝુલ્મકે સદમાત સહોગે—અય સૈયદે આલમ,
આમાદા હેં ઝાલીમ વોહ પયે ઇજા રસાની—હય હય બને કાસીમ.
હાં જાઓ તુમ્હેં હમને હે અલ્લાહપે સોંપા—દીખલાઓ શુજાઅત,
હાફેઝ હે નીગેહબાન રખેગા વોહી બાની—હય હય બને કાસીમ.

વાવેલા—૩૪.

કરૂં ગમકા ક્યા બ્યાન, વાવેલા,
ગયે મારે હુસેન, વાવેલા—કરૂં.
ઇલાહી હુવા ઉનપે કયસા સીતમ,
કીયે કાફીરોંને હેં ક્યા ક્યા ઝુલમ.
નહીં ઉનકો થા ચેન, વાવેલા—કરૂં.
કહું ક્યા મેં ઉસ શાહકા બ્યાન,
કે લરઝેમેં થા ઉસ ઘડી આસમાન.
થે કાફીર સભી બેચેન, વાવેલા—કરૂં.

લીયે હાથમેં જબકે શાહને અલમ,
કીયે લાખોં કાફીરોંકે સરકો કલમ.
મુસીબત થી દીન રૈન, વાવેલા—કરૂં.
જબ અબ્બાસ પાનીકો લેને ચલે,
કલમ ઉનકે કાફીરને બાઝુ કીયે.
ભરે આંસુસે હૈં નેન, વાવેલા—કરૂં.
બસ અબ તુ ખત્મ કર યહાંસે બયાં,
કે ગમમેં હે તસલીમ સારા જહાં,
તડપતે હૈં દીન રૈન, વાવેલા—કરૂં.

વાવેલા—૩૫.

હાયે ઇબને અલી પર હુઇ ક્યા જફા, વાવેલા,
મેહમાન બુલાકે ઘરમેં વોહ શામી,
પ્યાસા, કીયા હાયે સરકો જુદા, વાવેલા—હાયે.
રાકીબ જો દોશે નબીકા હો અય દીલ,
કીયા લઇનોંને ઉનસે દગા, વાવેલા—હાયે.
બાબા અલી શાહે મરદાં હો જીસકા,
જીબ્રીલ હો જીસકે દરકા ગદા, વાવેલા—હાયે.
બુલ બુલભી ગમસે પરેશાં હે હરદમ,
કુમરી કરે સરોપર યે સદા, વાવેલા—હાયે.
અફસોસ પીયે ખુશીસે વોહ શામી,
આલે નબીકો ન પાની દીયા, વાવેલા—હાયે.
કુમલા ગયા ગમસે ગુલશનમેં હર ગુલ,

શબ્બીર પર જબકે સદમા હુવા, વાવેલા—હાયે.
ઇબ્ને અલી રનમેં જીસ વક્ત યારો,
ઘોડેસે ઉપર જમીંકે ગીરા, વાવેલા—હાયે.
છાઇ ઘટા ગમકી બાલાયે ગરદું,
જબકે ગલેપર હે ખંજર ચલા, વાવેલા—હાયે.
રહુમાં ખ્યાંકો ન દો તુલ અબ તુમ,
ગમસે જીગર સુન કે ટુકડે હુવા, વાવેલા—હાયે.

મરસીયા—૩૬

જબ કાસીમે નવશાહને કીયા જંગો જદલ થા.
દુશ્મનમેં અજબ પડગયા વલ્લાહ ખલલ થા.
ગોયા કે ગીરા સરપે સીતમ ગરકે જબલ થા.
આબ આબસા દેહશતસે લાઇનોંકા જોહલ થા.
થરરાતેથે હરએક શકી દીલમેં જીગરમેં
જયસે કે કોઇ નાવ પડી બહરે ઝરરમેં.
વોહ તેગે દોદમ મ્યાનસે જીસદમ કે નીકાલા,
દેતાથા હરએક શામી ખુદાઇકા હવાલા.
યે વાર નહીં જાતાહે અબ હમસે સંભાલા,
દે અમન અબ ઇસ તેગસે અય બારે તઆલા.
કામાને જીગર ક્યું ભલા ચાક હો અપના,
ક્યું બરકે ગઝબસે ન યે દીલ ખાક હો અપના.
અરજકકે પીસરકો કીયા એક વારમેં ફીન્નાર,

મારા કીસીકો તીર કીસીકો વહીં તલવાર.
ઘબરા ગયા શામી કે જો લશ્કરકા થા સરદાર,
કેહને લગા હમલા કરો સબ મીલકે તુમ એકબાર.
તબ વાર કીયા હાથે લઇનોંને સભી મીલ,
તનહા હે ઇધર એક શહે નેક ખસાયેલ.
ફીર અરજકે મરદુદને ગુસ્સેસે પુકારા,
અય હાશેમી બેહદ મેરે લશ્કરકો તુ મારા.
કરતા હું કોઇ દમમેં તુઝે આકે દો પારાં,
સર જીસ્મસે લાખોંકા હે ખંજરસે ઉતારા.
આરામ ન લેને મેં તુઝે દુંગા જરા ભર,
કરતાહું અભી આકે જુદા તનસે તેરા સર.
અરજક વહાં મગરૂર બહોત હોકે [illegible]યા,
નવ શાહને ઉસે ઘોડેકી હે તંગ બતાયા.
વોહ સુનતેહી ગરદનકો સુયે તંગ ઝુકાયા,
કાસીમને વહીં તેગસે દો ટુકડે બનાયા.
જીતને કે થે કુફી વોહ બદ અપઆલો સીતમગર,
આઇને-કી સુરત વોહ રહે દેખકે શશદર.
જબ અહલે સીતમગરને શુજાઅતપે નઝર કી,
સબ બાત વહીં ભુલે જો થી કરરો ફરકી,
હાલત હુઇ તગૈયુર વહીં ઉનકે જીગરકી,
ફીર તેહરકે જાનીબકો કીસીને ન નઝરકી.
ક્યા અરઝો સમાકો હે વહીં ઝલ ઝલા આયા.
સફ ચીરકે અબ્બાસ હે નદીપે જો પહોંચ્યા,
જા પહોંચ્યા અલમદાર વોહ દરીયાકે કીનારે.

બસ ઘેરકે અબ્બાસકો આદાને હેં મારે.
વોહ ગેસુઓંકો ઇબ્ને હસનકે હેં બીખારે,
વોહ તીશના દહન જાનીબે શીરદોસ સીધારે.
તુમસે હે દુઆ યા જીગરે હૈદરે સફદર,
રહમાનકે તુમ હોના મદદગાર બ-મેહશર.

નૌહા ૩૭

મયદાંમે ખડે લાશપે ફરમાતે થે સરવર—અય હુરરે દીલાવર,
કદમોંપે મેરે તુને દીયા અપના કટા સર—અય હુરરે દીલાવર.
અફસોસ ન મુઝસે હુઇ કુછ રસમે ઝીયાફત—જો પાઇ શહાદત;
શરમીંદા બહોત તુઝસે હે યે બેકસો બેપર—અય હુરરે દીલાવર.
હે પેશે પયંબરભી તેરી ઇજ્જતો હુરમત—અય સાહેબે ગયરત,
રાઝી હેં બહોત તુઝસે હુયે હૈદરે કર્રાર—અય હુરરે દીલાવર,
અબ નામ રકમ તેરા શહીદોંમે હુવાહે—કયા રૂત્બા મીલાહે,
રોતી હે તેરે વાસ્તે ઝોહરા મેરી માદર—અય હુરરે દીલાવર.
સદ હયેફ કે તુરબત ન તેરી બન સકી હમસે—બેગોર પડા હે,
ઇસ ધુપમેં સાયાભી નહીં લાશકે ઉપર—અય હુરરે દીલાવર.
ખેમેમં તેરે વાસ્તે સબ હેંગે પરેશાં—જયનબભી હે ગીરયાં,
ફીર દોસમેં તેરે લીયે નાલાં હેં પયંબર—અય હુરરે દીલાવર.
આગે નહીં અબ ખામેકો તાકતે તહરીર—જીસ વકત કે શબ્બીર.
કેહતીથી **જકીયા** યેહી યું બા દીલે મુઝતર—અય હુરરે દીલાવર,

નૌહા ૩૮

રાશે અકબરપે માદર પુકારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી,
મરછી મારી હે કીસને કારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
જીસકા બેટા જવાં મરગયા હો-હાયે ચયેન ઉસકો કયુંકર પડા હો,
ખાક હે જીંદગી ઉસકો સારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
એક માતમી સફ બીછી હે-એક તરફ બેઠી યે ગમ ઝદી હે,
રો રહેગી હેદરકી પ્યારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
હાય મેં તો નહીં જાનતીથી-લાશ આયેગી અબ બેટા તેરી.
ખુન હોયેગા સીનેસે જારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
જર મદીના યે અખબાર પહોંચા-હાયે જીતી રહેગી ન સુગરા,
જાયેગી મર વોહ ગમકી મારી-મરે અકબર યે માં તેરે વારી.
ક્યા કહે વોહ મુસીબત જદીયા-લાશ આઇથી અકબરકી જીસજા,
સબકી આંખોસે યે અશ્ક જારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.

જોગી-૩૯

જોગી હમતો બને પંજ—તનકે
સદકે દીલસે ઇમામે હસનકે.
સરપે અપને રખી ગમકી દસ્તાર,
ઓર છીદા કાન મુંદરે પેહન યાર
તનપે ખાક રમાઇ હે દીલદાર,
નતો સોબી હેં દુનીઆકે ધનકે.

તને ખાકીકો કર ખાક અકસીર,
ઓર લુટા જરકો બર રાહે શબ્બીર.
ગમકી સેલી કર અપને ગુલુ ગીર,
જપતે ફીરતે હેં લે હાથ મનકે.
પેહન કર કફની ઓર ડાલ માલા,
હાથ સુમરન ઓર તુંબા નીરાલા.
કેહતે હક અલ્લાહ ઓર બોલ બાલા,
ચલે હમ તો ભુખે નહીં સીમ તનકે.
મનમેં અપને હેં ધુની લગાકે.
કરતે પયદા જીલા દીલ જલાકે,
હોતે સદકે શાહે કરબલા કે.
સુનો ઓર સરવરકે નુર નેનકે,
મનકી મનમેં હે માલા ફીરાઇ.
તબ તો જરરા જીલા દીલમેં આઇ,
નઝર આને લગી ફીર ખુદાઇ.
જરશા સદકેસે હમકો શાહે જમનકે,

ખ્યાલ જોગી—૪૦.

ઉરસ આલે નબીકા હે આયા,
હુરો ગીલમાંને સંદલ ચડહાયા.
જોગી સબ મીલ ચલો કરબલાકો,
આજ મેલા શહીદોંકા આયા.

રનમેં કાસીમ બનેકી હે શાદી,
દસ્તે કરબલમેં મંડવા છવાયા.
ઉનકો રીઝવાં પીન્હાનેકી ખાતીર,
ખાસી પોશાક જન્નતકી લાયા.
યારો આલે નબીકે સીવા ઓર,
દરદો ગમ અયસે કીસને ઉઠાયા.
આજ શોહદાયે દસ્તે બલાપર,
અરશે આઝમને ડાલાહે સાયા.
જોગી આલે નબીકે મહેલ સબ,
ખાસ જન્નતમેં હકને બનાયા.
પાક આલે નબી પર ખુદાસે,
દેખો તોહફા દરદોંકા આયા.
શુકરે ખાલીક અદાકર તુ **ખુરશીદ**,
રાહ-નુમા પેશવા અયસા પાયા.

જોગી—૪૧.

હમ જોગી હુયે વોહ શાહે સાલારકે લીયે,
સાલારકે લીયે વોહ ગમખારકે લીયે.
સર અપના કટાયા બ-રઝા પર અય મોમીનો,
સાબીર રહા હે દેખીયે ઇકરારકે લીયે.
બાજુ કટાયે અપને જો દાનોં વોહ શાહને,
બાલી સકીના ખુદ દીલ અફગારકે લીયે.

જાંકો અપની કી જો ઔનો જાફરને બસ નીસાર,
મામું હુસેન આહ તરેહદારકે લીયે.
બસકર હનીફ દીલ યે હુવા જેર ઓર જબર,
શબ્બીર પેશવા વોહ અલમ-દારકે લીયે.

મુસ્તઝાદ—૪૨.

લાશપે કહીં અસગરકે બાનુ મેરે બાલે—ઓ ગેસુઓં વાલે,
યે ગમ-ઝદી માઇ ભલા દીલ કયસે સંભાલે—ઓ ગેસુઓં વાલે.
બિસમીલ્લા તેરી ધુમસે અફસોસ નકી મેં—યે રેહગયા જીમેં,
અરમાન મેરે લાલકે નહીં કુછભી નીકાલે, ઓ ગેસુઓં વાલે.
લે ગોદમેં અબ પ્યાર ભલા કીસકો કરૂંગી, દુખ કયસે સહુંગી,
જન્નતકો ચલે તુમ તો મેરે નાજકે પાલે—ઓ ગેસુઓં વાલે.
મેં રહમસે કયા આકે પડા આપકો પાલા, અય બારે તઆલા,
હેં પ્યાસકી શીદ્દતસે જબાંમેં પડે છાલે—ઓ ગેસુઓં વાલે.
ચલનેકે લીયે આપકે અય યુસુફે સાની, ગઇ મન્નતેં માની,
પર પાંઉભી બાહેર નહીં તુમ ઘરસે નીકાલે, ઓ ગેસુઓં વાલે.
એ જુર્મ જો મારે હેં તુમ્હેં તીર ચલાકર, યું કેહતી હે માદર,
દીન હશ્રકે મોંહ ઉનકેભી હોજાઇગે કાલે—ઓ ગેસુઓં વાલે.
અહકરને લીખા હે જો યે મઝમું સરાસર, દર હાલતે અસગર,
વોહ હોગયે અશઆર હરએક મોતીકે માલે—ઓ ગેસુઓં વાલે.

રિવાયત--૪૩.

તાઅજજુબ હે ન રોયેં હમ 'અગર શબ્બીરકે ગમમેં,
જનાબે મુસતફા હોતે તો રો દેતે મોહર્રમમેં.
પડીહે બે કફન મયદાનમેં લાશે અકબરે ગાઝી,
યે વોહ ગુલ પય-રહન હે જો ન સોતાથા મોહર્રમમેં.
યે કોસકી મેહફીલે ગમ હે મોહંમદકે નવાસેકી,
બશર કયસે ફરીસ્તે રોતેહેં ઇસ બઝમે માતમમેં.
ગમે સરવરમેં ખુની અશ્ક હેં લાલકે ટુકડે,
બદખશાં વ યમન આબાદ હે ઇસ ચશ્મે પુરનુમમેં,
કહા અબ્બાસને વકતે શહાદત યા હુસેન આઓ.
ઉઠા લેજાઓ મકતલસે નહીં તાકત રહી હમમેં,
પરેશાં હે બહોત પેહને હે જેવર રંજો માતમકા.
ઉરૂસે ફીક હે આજ કલ શબ્બીરકે ગમમેં,
ન શાહે શામ બાકી હે ન વોહ તખતો હુકુમત હે.
ગમે મઝલુમીયે શબ્બીર અભી બાકી હે આલમમેં,
બની આદમ ન સમઝે મુજકો કયુંકર આંખકા તારા.
બજાયે મર્દમક યા શાહ તુમથે ચશ્મે આદમમેં,
નહોગી પુરસીશે આમાલ કુછ ઉનસે દમે મેહશર.
ખતે ઇસ્યાંકો ધોતેહેં જો રોરો કર મોહર્રમમેં,
ગીરફતારાંને કુલફત સખતીયોંસે છુટ જાતે હે.
અલીકા નામ લેકર બેકસીમેં રંજમેં ગમમેં,
જનાબે સરવરે આલમકા મઝમું શાદ હેં લીખકર.

જગાયે હમને ગોતે આબે હયવાં આબે ઝમઝમમેં,
દુરે શાહવાર કરતે હેં નિસારે માતમે સરવર.
ભરે બેઠેહેં આંસુ આજ નૈયર ચશ્મે પુરનુમમેં;

રિવાયત--૪૪.

ફરજંદે મુસતફાકી શહાદતકી રાત હે,
ફુરકતકી આજ શાહે વિલાયતકી રાત હે.
યારો ગમે હુસેનમેં અબ ખુબ રોઇયે,
બેશુબા આજ સમઝો કયામતકી રાત હે.
આંસુ ગ્મે ફીરાકે નબીમેં બહાઓ આજ,
બારેબો શક બડી યે મુસીબતકી રાત હે.
યારો ગમે હુસેનમેં રોના સવાબ હે,
રોલો કે આજકી યે સઆદતકી રાત હે.
મજબુહ પ્યાસા હોગયા ઇબ્ને રસુલ આજ,
અફસોસ ક્યા મુસીબતો આફતકી રાત હે.
હાફેઝ ગમે હુસેનમેં આંસુ બહા મુદામ,
ઉમ્મતકે હકમેં આજ શફાઅતકી રાત હે.

રિવાયત—૪૫.

શબ્બીર બ-ફરમાને ખુદા ઘરસે નીકલ કર,
કરબલકો ગયે શેહરે પયંબરસે નીકલ કર.

થરરા ઉઠા હરએક શકી રોઅબસે ઉનકે,
સરવર જો બડહે ખેમયે અતહરસે નીકલ કર.
હરબાર સફે ચીરકે વોહ બર્કકે માનીંદ,
આતેથે નઝર ફોજે સીતમ-ગરસે નીકલ કર.
સર કાટે હુસેનાને અદુકે જો દમે જંગ,
ફીન્નાર હુયે તેગે દો પયકરસે નીકલ કર.
રોયા ગમે શબ્બીરમેં યે શીકહા ખંજર,
ખુન બેહને લગા દીદયે જોહરસે નીકલ કર.
સબ હુરો મલક છનદીનો સરવરકે અલમમેં,
કરતે હેં બુકા ખુલ્દકે અંદરસે નીકલ કર.
ઇસ આ-લમે ફાનીમેં ખલીક ઓર કોઇભી,
ગમ હે ન ગમે આલે પયંબરસે નીકલ કર.

માતમ—૪૬.

અલી અકબર જો મયદાંમેં આયા,
દેખ હરએક અદુ થર થરાયા—અલી.
લશ્કરે સાઅદ બોલા યેહ ઉસદમ,
હોંગે અયસે જહાંમેં જવાં કમ,
હુસ્ન અયસા કીસીને ન પાયા—અલી.
બોલે અકબર ડરો તુમ ખુદાસે,
બાઝ આઓ અદુ ઇસ જફાસે,
કયું યે બેકાર ગુલ મચાયા—અલી.

કેહકે સરવરને યેહ અહલે શ્નરસે,
ખેંચી શીર તેગ અપની કમરસે,
લશ્કરે અહલે કીંકા ભગાયા—અલી.
પ્યાસસે જબ હુયે આપ બે-દમ,
આયે બાબાકે નજદીક ઉસદમ,
ચશ્મસે ખું બહા યેહ સુનાયા—અલી.
મેંને કરબલાકે મયદાંમેં બાબા,
ઘુંટભર પાની અબતક ન પાયા,
કયા કહું સદમા જો કુછ ઉઠાયા—અલી.
અબ નહીં પ્યાસકી તાબ મુઝકો,
શિમ્ર દેતા નહીં આબ મુઝકો,
તિશ્નગીને નિહાયત સતાયા—અલી.
હાય બાબા યેહ કયસા સીતમ હે,
અદલે પાનીકે તેગે દો દમ હે.
આસમાંને યેહ કયા દીન દીખાયા—અલી.
અય રેઝા રેહ યહાંસે તુ ખામોશ.
જા અદબકી હે હોજા ફરામોશ,
અબ્રે ગમ હે જમાનેમેં છાયા—અલી.

માતમ—૪૭.

આજ સરવરને સરકો કટાયા,
રાહે મવલામેં ઘરકો લુટાયા—આજ.

કૌન અયસા હે સરકો કટાવે,
ઘરકો રાહે ખુદામેં લુટાવે;
હુકમે ખાલીક હે કયસા બજાયા—આજ.
શાહને તલવાર અયસી ચલાઇ,
રાહ દોજખકી સબકો દીખાઇ;
લશ્કરે અહલે કીંકા ભગાયા—આજ.
કયા હકીકત કહે કોઇ ઇસકી,
થી જો ખુશબુ નબીકે ચમનકી;
ઉસને કરબલકે બનકો બસાયા—આજ.
જોકે મુખતારે કૌસર કહાવે,
રંજ કયા યે ફલકને દીખાયા—આજ.
હાયે જો હો નબીકા નવાસા,
ઝુલ્મ ઝાલીમ કરેં ઉસપે અયસા;
તીન દીન શાહકો પ્યાસા બીઠાયા—આજ.
અય અઝીઝો પેહ કયા ગમ નહીં હે,
ગમે અહલે હરમ કમ નહીં હે;
હાય કયા બીબીયોંકો સતાયા—આજ.
ગમમેં અહલે હરમ શાહે દીંકે,
જીસને આંખોંસે આંસુ બહાયે;
ઉસને જન્નતકો બેશક હે પાયા—આજ.
ઇસ રઝાયે હુજ્જતકો અય સરવર,
ભુલીઓ મત મેરે બંદા પરવર;
જીસને રોરોકે માતમ બનાયા—આજ.

જોગી નામા—૪૮.

ખુબ યેહ જોગીનામા કહા હે,
અય રઝા વાહવા વાહવા હે—અય
જોગી દુન્યાકે ગમસે હો બેડર,
કર તવકકુલ તુ જાતે ખુદા પર;
યેહ હુઆ યેહ હુઆ હે હુઆ હે—અય.
જોગી રંજો અલમ-હીમેં રેહના,
મુદ-દઆ અપના હકસેહી કેહના,
યેહ દુઆ યેહ દુઆ યેહ દુઆ હે—અય.
જોગી તુ મય કદેમેં ન જાના,
સારે બદકામસે મોંહકો ફીરાના;
યેહ વફા યેહ વફા યેહ વફા હે—અય.
જોગી જીસસે કે દીલકો લગાયા,
ઉસસે ગર તુને મોંહકો ફીરાયા,
યેહ દગા યેહ દગા યેહ દગા હે—અય.
જોગી તુ ઝુલ્મ મતકર કીસીપર,
આહે મઝલુમસે ડર તુ અકસર,
યેહ જફા યેહ જફા યેહ જફા હે—અય.
જોગી હો તુઝસે જો કોઇ આલા,
ઉસકી બદગોઇપર હો ન શયદા,
યેહ હવા યેહ હવા યેહ હવા હે—અય.
અય રઝા જોગીનામા યે સુનકર,

કયા અજબ ગર કહે. સબ સુખન-વર,
મરહબા મરહબા મરહબા હે—અય.

નોહા—૪૯.

સુગરાને કહા રોકે જો હઝરત હુવે અસવાર, હય હય મેરે બાબા,
તનહા મુઝે તુમ છોડકે યાં જાઓ ન ઝીનહાર, હય હય મેરે બાબા.
તનહાઇમેં ફુરકતકા અલમ સેહ ન સકુંગી, રોરોકે રહુંગી,
કયા ગુજરેગી મુઝપર કે મેં હું સાહેબે આઝાર, હય હય મેરે બાબા.
સબ છોટે બડે આપકે હમરાહ હેં મવલા, મેં યાંપે હું તનહા,
ઇસ સદકેમેં ભલા કીસતોર દીલ આઝાર, હય હય મેરે બાબા.
સો રેહતી હું મોંહ ઢાંકે શબકો જો દુખીયા, કોઇ હે યે કેહતા,
દસતીકા મોહર્રમકી યે ખુલ-જાયેગા ઇસરાર, હય હય મેરે બાબા.
સબ આતા નહીં જાતી હે હઝરતકી સવારી, લીજીયે મેં વારી,
તનહાઇમેં બેટીકા નહીં કોઇ પરસ્તાર, હય હય મેરે બાબા.
ક્યા રંજ વઝીર ઉસપે થા અય વાયે મુકદ્દર, ફરમાતીથી રોકર.
ઇસ સીનમેં મેં અફસોસ હુઇ બે-કસો નાચાર, હય હય મેરે બાબા.

નોહા—૫૦.

ફરમાતે થે રોરોકે યે સજ્જાદ દીલ અફગાર, અય કવમે જફાકાર,
પયદલ ન-ચલા જાયેગા મુઝસેકે હું બીમાર, અય કવમે જફાકાર.

બાબાકો કીયા કત્લ બસદ જોરો તાઅદદી, ફીર આગ લગાદી,
અય રહમ કરો મુઝપે કે હું બે-કસો નાચાર, અય કવમે જફાકાર.
મેં બેઠ નહીં સકતા હું શીદ્દતસે મરઝકી, બીદઅત હે યે કયસી,
પેહનાતે;હો ગરદનમેં મેરે તોક ગીરાંબાર, અય કવમે જફાકાર.
તપ ઓર વરમ પાઉંપે તાકત નહીં અબતો, કુછ ગઓરસે દેખો,
એક ગામ-ઉઠાનાભી તો હોતા હે અબ દુશવાર, અય કવમે જફાકાર.
કીસ-તરેહ મહાર ઉંટોંકી મેં હાથમેં થામું, ઓર બેડીયાં પેહનું,
ગર બાત હું કરતા તો ગશ આજાતાહે હરબાર, અય કવમે જફાકાર.
કુછ રહમ કરો મુઝપે કે હું સખ્ત મેં મુઝતર, બાબા નહીં સરપર,
સુએ:હુવે પાઉંમેં ચુભે જાતે હેં સો ખાર, અય કવમે જફાકાર.
ફરમાતે થે આબિદ વઝીર જીગર અફગાર, થે દુખમેં ગીરફતાર,
મજબુર હું માજુર હું મેં બે-કસો નાચાર, અય કવમે જફાકાર.

ખમસા-૫૧.

ઉસદો મુજરાં જીસકા નાના અહમદે મુખતાર હે,
જીસકી માં ઝોહરા હે બાબા હયદરે કર્રાર હે.
એક તો ભાઇ હસન સમસે જીગર અફગાર હે,
એક ભાઇ ઉસકા અબ્બાસ અલમ બરદાર હે.
આપ બેચે હાથમેં ઇસલામકી તલવાર હે-૧
કેદ હોકર શામકો જીસદમ ચલે જયનુલ અબા,
પાઉંમેં :બેડી ગલેમેં તોક ઉસપર પ્યાદા પા.
તાઝીયાને જબ દીખાતે આનકર અહલે જફા,

કેહતે થે અબ રહમ ઇસપર તુમ કરો બહરે ખુદા,
એક તો મઝલુમ હે ઓર દુસરા બીમાર હે ૨
ગોકે અહલે ઝુલ્મ દેતે શાહકો થે રંજો તાઅબ,
પર યહી હંસ હંસકે ફરમાતે થે શાહે તીશના લબ.
ક્યા દીખાઉં ઉનકો બરકે આતશે કેહરો ગઝબ,
ઉમ્મતે જદ હે નહીં એક બાતમેં યે સબકા સબ.
લશ્કરે અહલે જફા હોતા અભી ફીન્નાર હે-૩
બાઝુએ શાહકે હુએ જબ હાથ શાનોંસે જુદા,
દેર તક અબ્બાસકો રોયા કીયે વા હસરતા.
જાકર આખીર લાશ પર રોરો બસદ આહો બુકા,
કેહતે થે સરવર કે અકબર હે ઝઇફીકા અસા.
પર નહો જબ હાથહી તનપર અસા બેકાર હે-૪
હું દરે દૌલતસે હોતે બહરા-વર શાહો ગદા,
ફીર ભલા ઇસ દરકે હોતે કીસસે કીજે ઇલતીજા.
આપ સમઝેં યા ન સમઝેં પર ઝરૂર હે આપકા,
આઇયે અબ તો મદદકે વાસતે બહરે ખુદા.
યા હુસેન 'ઇબને અલી બંદા બહોત લાચાર હે-૫

મરસીયા—૫૨.

જીસદમ કીયા હે જામ શહાદતકા શાહને નોશ,
બેહોશ હોકે ગમસે ગીરે સારે અહલે હોશ.
કરરૂબીયોંમેં શાહકે અલમકા હુવાથા જોશ,

સબ હામીલાને અર્શ યેહી કરતે થે ખુરશ.
વા હસ-રતા કે નૈયરે બુરજે હુદા બ-રજ્ઞત,
ચશમો ચિરાગે હઝરતે ખયરૂન્નીસા બ-રફત.
મેં ઉસ ઘડીકી નૌહા-ગરી કયા રકમ કરૂં,
જીસદમ કે હલ્કે પાકસે શાહકે બહાથાં ખું.
કાંપી જમીન હો-ગયા હાલે સમા જબું,
જીબ્રીલ રોકે કેહતે થે મેં જાન ક્યું ન દું-વા હસરતા.
ગેતાબ હોકે માહીયે દરીયા ઉછલ પડી,
બીજલી તડપકે અબ્રસે બાહેર નીકલ પડી.
ઈસ ગમમેં ગરદને ફ-લ-કે પીર ઢલ પડી,
ખુરશીદ યે હુવા તો જમીં સારો હીલ પડી-વા હસરતા.
સાબીત કદમ ન મેહરે ફલકકા થા ચર્ખ પર,
સૈયારે આસમાંસે ગીરતે થે દુટ કર.
અહલે જમીં થે સબ અ-લ-મે શાહમેં નૌહાગર,
અખતર શનાસ કેહતે થે રોરોકે સર બસર-વા હસરતા.
ગુલ થે તમામ ગમસે ગુલીસ્તાંમેં ચાક ચાક,
ગુંચોંકે દીલ હુયે થે ઈસી ગમસે દર્દનાક.
ગમકી ફિઝા રહીથી સબા હર રવીશપે ખાક,
બુલબુલભી નાલે કરકે યેહી હોતીથી હલાક-વા હસરતા.
જબ હર તરફસે તીરો સીનાંને અદુ ચલે,
જખમોંસે ચુર ચુર ઇમામે ઉમમ હુયે.
ગશ ખાકે આલ ઘોડેસે જીસ વક્ત ગીર પડે,
નૌહે હરમને ખયમેમેં રોરોકર યેહી કીયે-વા હસરતા.

ગમકી ચલે ન ક્યું ચ-મ-ને દેહરમેં હવા,
બરબાદ હો-ગયા હે ગુલીસ્તાને મુસતફા.
રોતે હેં નાઅરે મારકે દીનદાર અય વફા,
આતી યેહી હે કુચા વ બાઝારસે સદા.
વા હસ-રતા કે નૈયરે બુરજે હુદા બ-રફ્ત,
ચશમો ચિરાગે હઝરતે ખયરૂન્નીસા બ-રફ્ત.

રૂબાઇયાત ઉર્દૂ અદાલત વગેરા.

હે ઇબતીદાયે હમ્દે ખુદાયે અલીમકા,
મીન બાદ ઉસકે વસફે નબીયે કરીમકા.
હોતાહે બાદ જીકરે શહીદાંને કરબલા,
મુખતાર જીનકો હકને કીયા નઇમકા.

કયા સંગ-દીલ થા સાહેબો ઉન બદ ખીસાલકા,
કાટે ગલા જો તેગસે અહમદકી આલકા.
અબ બેન હમસે હો નહીં સકતા મલાલકા,
લખ્તે દીલે બુતુલ અલીકે વોહ લાલકા.

જબ જુલ-ફુકાર ચમકી અલી નામદારકી,
દેહશતસે આંખ બંદ હોગઇ બેશુમારકી.
પલમેં હજારોંકો તહે તલવાર કર દીયા,
રહમાં યે ધાક કયસી થી ઉસ શાહ સવારકી.

મીરાતે દીલકે આજ સીકંદર કીધર ગયે,
પાતે જો આબરૂ થે વોહ ગૌદર કીધર ગયે.
યારો ગુરૂર અપની તબીઅતપે જીનકો થા,
શાએર વોહ કયા હુયે વોહ સુખનવર કોધર ગયે

એ હયા જબ કોઇ અપની છોડ દેતાહે હયા,
કોઇ કુછ ઉસકો કહે વોહ કબ બુરા હે જાનતા.
માં બાપ ઉસ્તાદકો સમઝે હે મીસ્લે ખારો ખસ,
લાવે કબ ખાતીરમેં કીસકો કોન હે અચ્છા બુરા.

માને સુખન મેરા વોહી જો પાક બાઝ હે,
કયુંકર કે ઇસમેં વાએઝો નસીહતકા રાઝ હે.
હકકે સીવા ન ગયેરકી બીલકુલ કરો ખુશુ,
માલીક હે ચાહે બખ્શદે નુકતા નવાઝ હે.

આપકે હાલકે તઈ ખુબસા હમ જાનતે હેં,
યે ન જાનો કે નહીં આપકો પેહછાનતે હેં.
બસ ન અબ આગે કરો અપની ઝબાંકો લંબી,
અયસી બાતોંકો કહાં આપકી હમ માનતે હે.

જીકરે હુસેન કીજીયે કે યે નેક કામ હેં,
ઝગડા ફસાદ કરનેમેં બદનામ નામ હેં.
સબ છોડ છાડદો કરો મદહે હુસેન તુમ,
હામીયે દીન હુસન અલય હીસ સલામ હેં.

ઇલાહી યે તેરી કુદરત કે સબ્બાગેં ઔર ધોબી,
કસાઇભી હગે કરને શેઅર ગોઇમેં મોંહ શોખ.
શુક્ર અલ-હમદો લીલ્લાહ મીલગયે નાખુન ગંજેકો,
ન કયુંકર સર ખુજાવેંગે હમેં વોહ દેખકર હરકોઇ.

શાએર હું યા નહીં હું અયાં મેરા નામ હે,
હર મુલ્ક કસબા કરીયા મેરા શોહરા આમ હે
જીસકા ગુમા હો બેઠે વોહ આ મેરે રૂબરૂ,
વર નતો જાને ઘર ઉસે મેરા સલામ હે.

આયે હો કીસ નગરસે ઔર રખતે હો કયા કામ,
જાઓગે કીસ જાગે યહાંસે કરદો અબ એલામ.

ગમમેં હુસેન હસનકે જોગી હમ હેં બનકર આયે,
હમને લીબાસે ફકીરાનાસે ખાક હેં મોંહપે જમાયે.

હીરસો હવાકો છોડ દો જોગી કરો ખુદાકી યાદ,
રહોગે હરદમ રજાસે ખુદાસે દોનોં જહાંમેં શાદ,

તમામ શુદ.